మన కథ నిజం కాదా!

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ రాత్రి అమ్మాజీ అన్నట్లే జరిగింది.

మీరాబాయి అంత్యక్రియలు జరిగాక తిరిగొస్తున్నప్పుడు మీరాబాయి పెద్దకొడుకు భజన్‌సింగ్ సుబ్బు భుజమ్మీద చెయ్యేసి ‘థాంక్స్‘ అన్నాడు మెల్లిగా.

సుబ్బూ ఆయన వైపు చూశాడు.

భజన్‌సింగ్ మొహంలో విషాదం చోటు చేసుకుంది.

"అమ్మ...చాలా మంచిది" అన్నాడు చిన్నగా.

సుబ్బూ మాట్లాడలేదు.

అతనికి తన తల్లి గుర్తొచ్చింది.

"రాజస్థాన్ నుండి వచ్చినప్పుడు మాకేమీ పెద్దగా లేదు. నాన్న ఇక్కడకొచ్చి చిన్నపాటి బట్టల వ్యాపారం మొదలుపెట్టి, ప్రింటింగ్ పెట్టి మెల్లిగా వృద్ధిలో కొచ్చారు. అమ్మ నాన్నకి చాలా సాయపడేది. స్వయంగా ప్రింట్ చేసేది. నా తర్వాత వాళ్ళందరూ ఇక్కడే పుట్టారు. మేము మొదట కొన్న యిల్లు యిదే నా తర్వాతవాళ్ళందరూ ఈ యింట్లోనే పుట్టారు. మేము అందరం రాజమండ్రిలోనే రకరకాల ప్రాంతాల్లో ఇళ్ళు కట్టుకున్నా అమ్మ మాతో రానంది. నాన్న పోయిన యీ యింట్లోనే తనూ పోవాలని. చివరకు అదే జరిగింది. అందరికీ అద్దెలకిచ్చి మేం వెళ్ళిపోయాం. ఆమె కోరినట్లుగానే ఆమె బాడీ యిక్కడికే తెచ్చి ఇక్కడ్నుంచే స్మశానానికి తీసుకెళ్ళాం."

భజన్‌సింగ్ కళ్ళు చెమర్చడం గమనించాడు సుబ్బు.

వయసులో చాలా చిన్నవాడైన సుబ్బూకి తిరిగి ఏం చెప్పాలో కూడా తోచలేదు. ఆటపాటలతోనూ అల్లరితోనూ ఖుషీగా జీవితాన్ని గడిపిన అతను కష్టాలని, కన్నీళ్ళని సమాజంలో తనకి నిజంగా ఏమాత్రం తెలియని విభిన్న కోణాన్ని యిప్పుడే గమనిస్తున్నాడు.

"నాదొక చిన్న రిక్వెస్టు"

భజన్‌సింగ్ మాటకి ఏమిటన్నట్లుగా చూశాడు సుబ్బు. "బంధువులంతా దిగుతున్నారు. మా ఆచారం ప్రకారం చెయ్యాల్సిన తతంగాలు చాలా వున్నాయి. ఈ బిల్డింగులో వాళ్ళు అమ్మపట్ల చాలా శ్రద్ధకనపరిచారు. వారందర్ని చాలా రోజులు భోజనాలు పెట్టకుండా ఆపడం తగదనిపిస్తున్నది నాకు. మీకు డబ్బిస్తాను. రాత్రికి మన బిల్డింగులో వాళ్ళకి డిన్నర్ ఏర్పాటు చెయ్యండి. ఇలా అడిగినందుకు మీరేమీ అనుకోకూడదు" అన్నాడు భజన్‌సింగ్ ప్రాధేయపూర్వకంగా.

సుబ్బూ మొగమాటంగా తలూపాడు.

"మరోమాట. వీళ్ళకి మందు ముఖ్యం. అదిప్పుంచండి. సీమ మందే అమ్మ పేరు చెప్పుకుని సంతోషపడతారు"

భజన్‌లాల్ తమ్ముణ్ణి పిలిచి సుబ్బూకి డబ్బిమ్మన్నాడు.

అతను సుబ్బూ చేతికి పాతికవేలిచ్చి" ఎక్కువపడితే చెప్పండి" అన్నాడు.

సుబ్బూ ఆ డబ్బందుకుని ‘సరే‘నని తిన్నగా కేటరింగ్‌కెళ్ళి ఆర్డరిచ్చి ఇంటికి వచ్చేసరికి ఆరుదాటింది.

సుబ్బూకి దూరం నుండే తమ బిల్డింగ్ ముందు హడావుడి కనిపించి ముందు ఆశ్చర్యపోయాడు.

తను వచ్చి ఇంకా చెప్పనేలేదు. సీత షామియానా కింద వూడ్చి నీళ్ళు జల్లుతోంది.

అమ్మాజీ గబగబా ఎదురొచ్చి "అన్నా, రాత్రికి డిన్నరంటకదా అందరికీ తెలిసిపోయింది" అంది నవ్వుతూ.

సుబ్బూ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"పాపాయమ్మ కొడుకు రామక్రిష్ణ అందరికీ చెప్పేసాడు. ఆడు మీతోనే వచ్చాడు. అంతా యిన్నాడంట" అంది.

సుబ్బూ వెళ్ళి స్నానం చేసి "ఏమైనా తిన్నావా?" అని కుర్చీలో మౌనంగా కూర్చున్న మహాని అడిగాడు.

"ఇప్పుడే అమ్మాజీగారు టీ తెచ్చి యిచ్చారు" అంది.

"సరే! మొహమాటంగా కూర్చోకు. ఈ రోజు రాత్రి కొంచెం భరించు. గొడవ పతాకస్థాయిలో వుంటుంది." అన్నాడు అనునయంగా.

ఇంతలో చీర మార్చుకుని అమ్మాజీ వచ్చింది.

"చుడమ్మాజీ, నువ్వే పనీ చెయ్యక్కర్లేదు. మహా దగ్గర కూర్చో చాలు. నేను భోజనం పంపిస్తాను" అన్నాడు సుబ్బు.

అమ్మాజీ తలూపింది.

"అమ్మాఅమ్మగారి సంగతి మాత్రం మరచిపోకు" అని చెప్పి బయటకి నడిచాడు.

అప్పటికే కుర్చీలూ బల్లలూ అన్నీ వచ్చేసాయి.

రామక్రిష్ణ అన్నీ హడావుడి పడుతూ సర్దిస్తున్నాడు.

అసలే కారునలుపు, ఆ పైన పెసరరంగు చైనా సిల్కు పైజమా లాల్చీ వేసుకుని పౌడరు దట్టించి తయారయ్యాడు.

ఇంతలో ఎవరు పోయినా ఏడ్చి రాగాలు తీసి పాటలుపాడే అప్పారావు&కో ఆర్కెస్ట్రా హార్మోనియం తబలాలతో అక్కడికి చేరుకుంది.

"వీళ్ళకెవరు చెప్పారు?" అన్నాడు సుబ్బు చిరాగ్గా.

"ఆళ్ళనెవరూ సెప్పి పిలవక్కర్లేదండి. తెలుసుకుని వచ్చేత్తారంతే" అన్నాడు రామక్రిష్ణ పళ్ళికిలిస్తూ.

నాలుగు బెంచీలు కలిపి జంఖానా పరచుకుని ఆర్కెస్ట్రా కూర్చున్నారు. కాసేపట్లో బిల్డింగులో వాళ్ళంతా తమశక్తి కొద్దీ తయారయి వున్న వాటిల్లో మంచి బట్టలు వేసుకుని షామియానాలో కొచ్చి కూర్చున్నారు.

ఇంతలో ఇంటికెళ్ళి తయారయి ఉమ్మడి సీత కూడా వచ్చేసింది.

నల్లరంగు లంగా మీద ఫ్లోరెసెంట్ గులాబీ రంగు నైలాన్ చీరకట్టుకుని బ్లూరంగు లోలాకులు, బ్లూరంగు గులాబీ పువ్వు చెవి దగ్గర పెట్టుకుని, లిప్‌స్టిక్ వేసుకుని వచ్చేసిన సీతని వెటకారంగా చూసి 'నువ్వు రాగానే ఎలిగి పోతందే" అన్నాడు రామ్మకిష్ణ వెటకారంగా.

"సాల్లెండి, మీకన్నా గేసులైటెవరూ!" అంది సీత అదే స్పీడులో.

"సర్లే, నువ్వసలే పారిన్ రిటర్నడివి. ఇంతకీ యియ్యి దుబాయి సరుకా - మన కోటగుమ్మం కాడియ్యా?" అన్నాడు రామ్మకిష్ణ.

సీత జవాబు వినపడకుండానే హార్మోనియం కెవ్వుమంది. తబలా దఢాలున మోగింది.

"అమ్మా మీరాబాయో....పయనమైపోయావా.." అంటూ ఓ గొంతు మైకులో చించుకుంది.

ఆ వెంట వెంటనే 'చిలక ఎగిరిపోయింది. పంజరం బావురుమంది... అమ్మా మాయమ్మా మీరాబాయమ్మా'అంటూ మరోపాట.

గదిలో మహా బిక్కుబిక్కుమంటూ అమ్మాజీ వైపు చూసింది.

"భయపడకండి. వాళ్ళెవరు చచ్చిపోయినా ఆ పాటలే పాడతారు. పేర్లు మార్చుకుంటారు. ఈ కిటికీ తలుపు కొద్దిగా తెరుస్తాను. తతంగమంతా సరదాగా చూడండి" అంది.

"వద్దొద్దు" అని అమ్మాజీ చెయ్యి పట్టుకుంది. భోజనాలు వచ్చేసాయి.

సుబ్బా అమ్మాజీని పిలిచి మహాకి, అమ్మాణమ్మగారికి భోజనాలు సెపరేట్‌గా పంపించి తలుపులు గడియలేసుకోమని చెప్పాడు.

మందు చూసి అందరిలో హుషారు తన్నుకొచ్చింది. పాటల తీరు మారిపోయింది.

హుషారయిన సినిమా పాటల జోరందుకుంది. పాపాయమ్మతో సహా అందరూ మందుకొట్టేస్తున్నారు.

"ఎక్కువ తాగకు. గుండాగి ఛస్తావ్" అన్నాడు సుబ్బు తను తాగుతూ పాపాయమ్మతో.

"అంతకన్నా ఏం కావాలా. పుట్టాక ఏటి సుకపడ్డాను గనక! ఏడి.. ఆడేడి.. దొంగ సచ్చినోడు. ఇప్పటికి ఒక రుపాయి, సంపాదనలేదు. తల్లి మీద పడి బతుకుతున్నాడు దొంగ సచ్చినోడు" అంటూ ఆ మూల వున్న చీపురందుకుంది పాపాయమ్మ రామ్మకిష్ణ తన్నడానికి వెళ్తూ. అక్కడే తాగుతున్న రామ్మకిష్ణ "అమ్మ దీని జిమ్మడి పోనూ! దీనికి యేళాపాళా లేదు మందెక్కువైపోయింది సుబ్బుగారు, దీన్నింట్లోకంపేయండి" అని దూరంగా వెళ్ళి దాక్కున్నాడు.

సుబ్బా చిన్నగా పాపాయమ్మని సముదాయించి యింట్లోకి పంపి తిరిగొచ్చాడు.

అమ్మాజీ స్వీటుకోసం వచ్చి అక్కడ షామియానాలో డాన్సు చేస్తున్న సుబ్బాని చూసి అంతే హుషారుగా లోపలికి పరిగెత్తి 'అమ్మాయిగారూ, మన సుబ్బా డాన్సకడతన్నాడండి. బలేసేస్తున్నాడు అచ్చూ... సిరంజీవిలాగే సూడండి' అంటూ కిటికీ తలుపు తెరిచింది.

సుబ్బా వూగిపోతూ స్టెప్పులేస్తున్నాడు.

మహా చాటుగా చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

చాలా లయబద్ధంగా స్ప్రింగ్‌లా శరీరాన్ని తిప్పుతూ పాట భావానికి తగ్గట్లు ముఖకవళికల్ని మారుస్తూ అతను చేస్తున్న డాన్స్ చూసి ఆశ్చర్యపోయింది మహా.

డాన్సు అందరూ చేస్తారు.

కాని.. అది కొన్ని శరీరాలకే అందంగా అతుకుతుంది. శరీరపు తీరు, భావప్రకటన చాలా ముఖ్యం. మొహం రాయిలా ఫీలింగ్స్ పలకకుండా పెట్టి డ్రిల్లులా చేస్తే అది రాణించదు.

సుబ్బూ శరీరం తీరు బాగుంటుంది.

దానికి తోడు అతని పెద్దకళ్ళలో ఫీలింగ్స్ బాగా పలకడం గమనించి సంతోషపడింది.

"అవును అమ్మాజీగారూ.. భలే చేస్తున్నాడు" అంది ఆనందంగా.

"అదే మరి! అందుకే చూడమంట" అంది అమ్మాజీ ఉత్సాహంగా.

ఏ అర్థరాత్రికో అక్కడి తతంగం ముగిసింది. అందరూ ఏదేదో వాగుతూ, ప్రేలుతూ ఎవరి పోర్షన్స్‌లోకి వాళ్ళెళ్ళి పడుకున్నారు.

సుబ్బు మాత్రం షామియానాలోని బెంచీమీదనే సొమ్మసిల్లి నిద్రపోయాడు. ఈ లోకంతో సంబంధం లేనట్లుగా.

మర్నాడు నిద్రలేచేసరికి ఎండెక్కిపోయింది.

చుర్రున ఎండ కాల్చేసరికి ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చున్నాడు సుబ్బూ.

ఆ రోజు పాపాయమ్మ పుల్లట్ల దుకాణం పెట్టలేదు. అందరూ దాదాపు మత్తులోనే జోగుతున్నారు.

షామియానాల వాళ్ళు, టేబుల్స్ కుర్చీల వాళ్ళొచ్చి డబ్బుల కోసం కూర్చున్నారు.

సుబ్బు గబగబా కళ్ళునులుపుకుని ఇంట్లోకెళ్ళి తగిలించిన చొక్కాలోని డబ్బు ఒక పేపరు పెన్నూ తీసుకుని ఒకసారి మహా మంచం వైపు చూశాడు. మంచంమ్మీద అమ్మాజీ మహా ఒకళ్ళనొకళ్ళు పట్టుకుని ఈలోకంతో సంబంధం లేనట్లుగా నిద్రపోతున్నారు.

"తలుపు గెడకూడా పెట్టుకోకుండా పడుకున్నారు. కేర్‌లెస్" అని గొణుక్కుంటూ బయటకెళ్ళి పోయాడు.

అన్నీ లెక్కలు చూసి డబ్బులిచ్చి సాగనంపాక అక్కడే మూలగా నిలబడి వున్న సీత మీద పడిందతని దృష్టి.

"ఇలారామ్మా" అన్నాడు సుబ్బు.

సీత నెమ్మదిగా వచ్చి చేతులు కట్టుకుని నిలబడింది.

సుబ్బు ఆమె చేతిలో వెయ్యిరూపాయిలు పెట్టి "సరిపోతుందా?" అనడిగాడు.

సీత అతనికేసి విస్మయంగా చూసింది.

అతను నిజంగానే యిస్తున్నాడా అని ఆశ్చర్యపోతూ ఆ డబ్బు అందుకోకుండా అలానే నిలబడిపోయింది.

"ఏమ్మా చాలదా చెప్పు?"

"లేద్సార్ మీరంతిస్తుంటే నాకు నమ్మబుద్ధికాలే..." అంటూ సందిగ్ధంగా చూసింది సీత.

"లేదు. నీతో హాస్యమా! ఇక్కడందరికన్నా ఎక్కువ కష్టపడింది నువ్వే. ఉంచుకో. కాస్త బాగా తినమ్మా. గాలికే పడిపోయేట్లున్నావు. పనెలా చేస్తావు?"

సుబ్బూ మాటలకి సీత కళ్ళవెంట నీళ్ళు జలజలా రాలాయి.

సుబ్బు మనసు చివుక్కుమంది కాని.. ఇంకేం మాట్లాడాలో తోచలేదు.

సీత అతనికి నమస్కారం పెట్టి వెళ్ళిపోయింది.

సుబ్బూ లెక్కలన్నీ ఫైనల్ చేసి లేచి లోనికెళ్ళబోతుంటే 'సార్' అని వినపడి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు.

"సార్, మేము రాత్రి పాటలు పాడిన అప్పారావు &కో ఆర్కెస్ట్రా వాళ్ళం" అని సిగ్గుపడుతూ నవ్వారు వాళ్ళు.

"అయితే..?" సుబ్బూ నొసలు చిట్లించి చూశాడు.

"మాకూ..ఏదయినా.. మీ దయసారూ" అంటూ మెడ గోక్కుంటూ నిలబడ్డాడు అప్పారావు.

"నేను మిమ్మల్ని ఎంగేజ్ చెయ్యలేదే?"

"మమ్మల్నెవరూ పిలవరు సారు. మేమే తెలిసి వచ్చేస్తాం. ఏదో ఇలా ఎవరన్నా పోయినపుడే కదా మాకు గిరాకీ."

"ఏం చావులకే పాడతారా?"

సుబ్బూ ప్రశ్నకి అప్పారావు దిగులుగా నవ్వాడు.

"ఇదివరకు పెళ్ళిళ్ళకి, సమర్తలకీ కూడా పిలిచి పాడించుకునేవారు సారూ. ఇప్పుడన్నిటికి ఆ సినిమాల్లో పాడేవాళ్ళే వచ్చేస్తున్నారు. ఆళ్ళంటే జనానికి మోజు. మమ్మల్నెవరు పిలుస్తారు?"

"కొన్నాళ్ళకి ఈటిక్కూడ ఆళ్ళే వచ్చేట్లున్నారండి" అన్నాడు ఆ పక్కనే నిలబడ్డవాడు.

సుబ్బూ వాళ్ళకో రెండువేలిచ్చి సాగనంపి ఇంట్లోకొచ్చాడు.

"అయ్యో అన్నా. బాగా నిద్రపట్టేసింది" అంది అమ్మాజీ కంగారుగా.

"సర్లే. మీరిద్దరూ మెల్లిగా మీ పనులు కానిచ్చి టిఫిన్స్ తెచ్చుకుని తినండి. నాకు పనుంది" అంటూ అమ్మాజీకి డబ్బు లిచ్చి స్నానానికెళ్ళిపోయాడు సుబ్బూ.

సుబ్బూ వచ్చేసరికి మహా మొహం కడుక్కుని వచ్చి కూర్చుంది.

"అమ్మాజీనడుగు ఏవన్నా కావాలంటే..." అని సుబ్బూ జవాబుకోసం చూడకుండా బయటకొచ్చాడు.

టైము పది దాటింది.

కోటగుమ్మం దగ్గర ఎప్పుడూ నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణమే. రాజమండ్రికి వ్యాపార కేంద్రం అది. రాజమండ్రి బట్టలషాపులకి ప్రసిద్ధి. చుట్టుపక్కల వాళ్ళంతా పల్లెటూర్ల నుండి వచ్చి పెళ్ళిళ్ళకి పేరంటాలకి అక్కడే కొనుగోలు చేస్తుంటారు.

నడుస్తుంటే రోడ్డున ఎవర్నీ పోనివ్వరు.

"కొత్త సరుకొచ్చింది రాండి రాండి" అని చీరలు వంటికి చుట్టుకుని ఏ మాత్రం సిగ్గుపడకుండా "ఇది ఖైదీ 150లో కాజల్ కట్టిన చీరండి" అంటున్నాడు సేల్స్‌మాన్.

"చాల్లే వూరుకో, ఆ సినిమాలో కాజలు చీర గుడ్డెక్కడ కట్టింది? ఇంటే సాలా చెబుతావ్. ఇంతకీ అదెంత? నాకు బాగుంటుందా?" అనడుగుతోంది ఏభయ్యేళ్ళు మాత్రమే దాటిన ఓ పల్లెటూరావిడ.

"కడితే కాజల్ బాబులా వుంటారు" సేల్స్‌మాన్ వుబ్బేస్తున్నాడు.

సుబ్బూ ఆ సంభాషణ నవ్వుకుంటూ వింటూ మీరా&వీరా క్లాత్ ఎంపోరియమ్‌లోకి నడిచి "భజన్‌సింగుగారొచ్చారా?" అని అడిగాడు షాపులో ఒకతన్ని.

"ఇప్పుడే వస్తానని ఫోను చేసారు. కూర్చోండి" అన్నాడతను.

సుబ్బూ స్టూల్ మీద కూర్చుని రోడ్డుకటువైపున్న మీరాబాయి స్వీట్‌షాపుకేసి చూశాడు. అటునుండి భజన్‌లాల్ వస్తూ కనిపించాడు.

లోపలికి వస్తూనే సుబ్బూని చూసి నవ్వుతూ "అయ్యో అప్పుడే వచ్చేసారా? ఇంతకీ రాత్రి బాగా జరిగిందా?" అనడిగాడు.

"చాలా బాగా. అందరూ సేటిస్‌ఫై అయ్యారు. మీకు లెక్కలు చూపించి మిగతా సొమ్ము అప్పజెప్పి వెళ్దామని..." అన్నాడు సుబ్బూ.

"అయ్యో, దీనికి తొందరేమొచ్చింది. అసలు నేను లెక్కలడిగానా?" అన్నాడతను సుబ్బూ యిచ్చిన కాగితం మిగతా డబ్బూ అందుకుంటూ.

"ఏమీ అనుకోకపోతే.. ఇది మీరుంచుకోండి" అంటూ ఆ డబ్బుని తిరిగి సుబ్బూ కివ్వబోయాడు భజన్‌సింగ్.

సుబ్బూ చిన్నగా నవ్వుతూ "మీరు చిన్న సహాయమన్నారు చేసాను. దట్సాల్. "అన్నాడు లేచి నిలబడుతూ.

"ఛ ఛ! మీరెందుకలా అంటారు. నేను నా సంతోషం కొద్దీ యివ్వాలనుకున్నాను. అంతే. ఇలా రండి" అంటూ అతను ముందుకి నడుస్తుంటే ఎందుకో అర్థంకాకపోయినా అతన్ని వెంబడించాడు సుబ్బూ.

భజన్‌సింగు అతన్ని రెడీమేడ్ వింగులోకి తీసుకెళ్ళి "ఇందులోంచి ఒక పెయిర్ డ్రెస్ తీసుకోండి. ప్లీజ్. నా తృప్తికోసం" అన్నాడు ప్రార్థనాపూర్వకంగా.

సుబ్బూ నిస్సహాయంగా చూశాడతని వైపు.

"ప్లీజ్, అమ్మ సంతోషిస్తుంది" అతను ఆఖరు బాణం ప్రయోగించాడు.

ఇక తప్పలేదతనికి. అతని దృష్టి పోలో టీ షర్టువైపు పడింది.

భజన్‌లాల్ అర్థమయినట్లుగా అతని సైజు రెడ్ టీ షర్టు, జీన్స్ తీసి పేక్ చేయించాడు.

మొగమాటపడుతూనే పాకెట్ అందుకుని థాంక్స్ అన్నాడు సుబ్బూ.

తిరిగి కౌంటర్ దగ్గర కొచ్చి మజా కూల్ డ్రింక్ తెప్పించి సుబ్బూ కిచ్చి తనొకటి తాగుతూ చెప్పసాగాడు భజన్‌సింగ్.

"ఇంటినిండా రాజస్థాన్ నుండి దిగిన బంధువులున్నారు. ఏవో ప్రార్థనలు జరుగుతున్నాయి. పనులున్నాయని ఒక్కసారి రాకుంటే వ్యాపారం తల్లక్రిందులవుతుంది. అమ్మ ఎప్పుడూ చెప్పేది. 'నీ దగ్గర పనిచేసేవాళ్ళకి అవసరమైతే పదికి వందివ్వు, కాని వ్యాపారం నమ్మి ఎవరిమీదా వదలకు' అని. అందుకే ఎంత పనివున్నా ఒకసారి తమ్ముడూ నేనూ వచ్చి చూసుకుంటాం."

"వీరా అంటే ఎవరండి?"

"మా నాన్నగారు. వీరప్రతాప్‌సింగ్. ఇద్దరు పేర్లూ కలిపి అలా పెట్టాం. అవతల వెండి, బంగారు షాపుంది. మా మరదలు తనే చూసుకుంటుంది" అని చెప్పాడు భజన్‌సింగ్.

"సరే నేనొస్తానండి" అంటూ లేచి నిలబడ్డాడు సుబ్బూ.

"ఇంకో సహాయం అడిగితే ఏమీ అనుకోరుగా"

"లేదు చెప్పండి"

"ఏం లేదు. అమ్మ యిల్లు ఎవరి చేతనైనా శుభ్రం చేయించాలి. ఆవిడెవరూ.. ఆ౮ సీతన్నారే. అందులో వున్న గాస్‌స్టవ్, ఫ్రిజ్ తప్పా మిగతావన్నీ ఆవిడకిచ్చేయండి. కాస్త రంగులేయిస్తే ఎవరికన్నా అద్దెకిచ్చేయచ్చుని. అద్దె ముఖ్యమని కాదు. ఎవరన్నా వుంటే కళగా వుంటుంది. ఏంతో కొంతకి. ఆ సంగతి కూడా మీరు చూస్తే సంతోషం"

కాదనలేకపోయాడు సుబ్బూ.

రెండ్రోజుల్నుండి డబ్బు వసూళ్ళకెళ్ళలేదు. కాళిదాసెంత గెంతుతాడో.

"ఏంటాలోచిస్తున్నారు. ఇబ్బందేమన్నా వుందా?"

"అహ! లేదు లేదు. చేయిస్తాను" అన్నాడు సుబ్బూ మొహమాటంగా.

"ఇదిగోండి నా విజిటింగు కార్డు. మీరన్నీ మాట్లాడాక డబ్బు పంపిస్తాను" అంటూ తన విజిటింగు కార్డిచ్చాడు భజన్‌సింగు.

కార్డు తీసుకుని 'ఇదేవి లంపటంరా' అన్నట్లు బయటపడ్డాడు సుబ్బూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments